॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

चात्वांलाद्धिष्णियानुपं वपित योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञस्यं सयोनित्वायं देवा वै यज्ञं परांजयन्त तमाग्नीभात्पुन्रपांजयन्नेतद्वे यज्ञस्यापंराजितं यदाग्नीभं यदाग्नीभाद्धिष्णियान् विहरित् यदेव यज्ञस्यापंराजितं ततं एवेनं पुनंस्तन्ते पराजित्येव खलु वा एते यंन्ति ये बंहिष्पवमान स्त्ते (१)

आहाग्नींद्ग्नीन् वि हंर बुर्हिः स्तृंणाहि पुरोडाशा्ष् अलं कुर्विति यज्ञमेवाप्जित्य पुनंस्तन्वाना यन्त्यङ्गारेर्द्वे सर्वने वि हरित श्लाकांभिस्तृतीय स् सशुक्रत्वायाथो सम्भरित्येवैनुद्धिणांया वा अमुष्मिं क्षोके सोमंमरक्षन्तेभ्योऽिष सोम्माहंरन्तमंन्ववायन्तं पर्यविशन् य एवं वेदं विन्दतें (२)

परिवेष्टार्न्ते सोमपीथेन व्यार्ध्यन्त ते देवेषुं सोमपीथमैंच्छन्त तां देवा अन्नुवन्द्वेद्वे नामनी कुरुष्वमथ् प्र वापस्यथ् न वेत्युग्नयो वा अथ् धिष्णियास्तस्माँद्विनामाँ न्नाह्मणोऽर्धुकस्तेषां ये नेदिष्ठम्पूर्यविश्वन्ते सोमपीथं प्राप्नुवन्नाहवनीयं आग्नीधीयो होत्रीयो मार्जालीयस्तस्मात्तेषुं जुह्नत्यतिहाय वषद्वरोति वि हि (३)

एते सोमपीथेनार्ध्यन्त देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुरा आसन्ताङ्स्ताभिः प्राणुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुरा आसन्ताङ्स्ताभिरपानुदन्त प्राचीरन्या आहुतयो ह्यन्ते

प्रत्यङ्कासीनो धिष्णियान्व्याघारयति पृश्चाचैव पुरस्तांच यजमानो भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीः (४)

जायन्ते प्राणा वा एते यद्धिष्णिया यद्ध्वर्युः प्रत्यिङ्गिष्णियानितस्य कंर्षेत्रमायुंकः स्यान्नाभिवा एषा यज्ञस्य यद्धोतोर्धः खलु वै नाभ्यै प्राणोऽवांङपानो यदंध्वर्युः प्रत्यङ्गोतांरमतिसर्पेदपाने प्राणं देध्यात् प्रमायुंकः स्यान्नाध्वर्युरुपं गायेद्वाग्वीयीं वा अध्वर्युर्यदंध्वर्युरुपगायंदुद्गात्रे (५)

वाच् सम्प्र यंच्छेदुपदासुंकास्य वाख्स्यांद्वह्मवादिनों वदन्ति नास इंस्थित सोमें ऽध्वर्युः प्रत्यङ्ख्सदोऽतीं यादर्थं कथा दांक्षिणानि होतुंमेति यामो हि स तेषां कस्मा अहं देवा यामं वायामं वानुं ज्ञास्यन्तीत्युत्तंरेणाग्नींध्रं परीत्यं जुहोति दाक्षिणानि न प्राणान्थ्सं कंर्षित न्यंन्ये धिष्णिया उप्यन्ते नान्ये यान्निवपंति तेन तान्ग्रीणाति यान्न निवपंति यदंनुदिशति तेन तान्॥ (६)

सुवर्गाय वा एतानि लोकायं ह्यन्ते यद्वैसर्जनानि

स्तुते विन्दते हि वीयन्ते प्रतीचीरुद्गात्र उप्यन्ते चतुर्दश च॥————[१]

द्वाभ्यां गार्हंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजेमानः प्रतिष्ठित्या

आग्नींध्रे जुहोत्यन्तिरक्ष पृवा क्रमत आहवनीयें जुहोति सुवर्गमेवैनं लोकं गंमयति देवान् वै सुंवर्गं लोकं यतो रक्षा ईस्यजिघा रस्तन्ते सोमेन् राज्ञा रक्षा ईस्यपहत्याप्तुमात्मानं कृत्वा सुंवर्गं लोकमांयुत्रक्षंसामनुंपलाभायात्तः सोमो भवत्यर्थ (७)

वैसर्जनानि जुहोति रक्षंसामपंहत्यै त्वर सोम तनूकुन्य इत्यांह तनूकृद्धोष द्वेषोभ्योऽन्यकृतेभ्य इत्यांहान्यकृतानि हि रक्षाईस्युरु यन्तासि वरूथमित्यांहोरु णंस्कृधीति वावैतदांह जुषाणो अप्तराज्यंस्य वेत्वित्यांहाप्तमेव यजमानं कृत्वा सुंवर्गं लोकं गंमयति रक्षंसामनुंपलाभाया सोमं ददते (८)

आ ग्राम्ण आ वांयव्यांन्या द्रोणकल्शम्तपत्नीमा नंयन्त्यन्वना रेसि प्र वंर्तयन्ति यावंदेवास्यास्ति तेनं सह सुंवर्गं लोकमेंति नयंवत्यर्चाग्नींध्रे जुहोति सुवर्गस्यं लोकस्याभिनीत्यै ग्राम्णों वायव्यांनि द्रोणकल्शमाग्नींध्र उपं वासयति वि ह्येनं तैर्गृह्णते यथ्सहोपंवासयेंदपुवायेतं सौम्यर्चा प्र पांदयति स्वयां (९)

पुवैनं देवतंया प्र पांदयत्यदित्याः सदोऽस्यदित्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतद्यजंमानो वा पृतस्यं पुरा गोप्ता भंवत्येष वो देव सवितः सोम् इत्यांह सवितृप्रंसूत पुवैनं देवतांभ्यः सम्प्र यंच्छत्येतत्त्व सोम देवो देवानुपांगा इत्याह देवो ह्यंष सन् (१०)

देवानुपैतीदमहम्मंनुष्यों मनुष्यांनित्यांह मनुष्यो ई ह्यंष

सन्मंनुष्यांनुपैति यदेतद्यजुर्न ब्रूयादप्रजा अपृशुर्यजमानः स्याथ्सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्याह प्रजयैव पृशुभिः सहेमं लोकमुपावंतिते नमों देवेभ्य इत्याह नमस्कारो हि देवानाई स्वधा पितृभ्य इत्याह स्वधाकारो हि (११)

पितृणामिदम्हं निर्वर्रणस्य पाशादित्यांह वरुणपाशादेव निर्मुच्यतेऽग्ने व्रतपत आत्मनः पूर्वा तनूरादेयेत्यांहुः को हि तद्वेद् यद्वसीयान्थ्स्वे वशे भूते पुनर्वा ददांति न वेति ग्रावांणो वै सोमंस्य राज्ञो मिलिम्नुसेना य एवं विद्वान्ग्राव्णण् आग्नींप्र उपवासयंति नैनंम्मिलिम्नुसेना विन्दति॥ (१२)

वैष्णव्यर्चा हुत्वा यूपमच्छैति वैष्णवो वै देवतंया यूपः स्वयैवैनं देवत्याच्छैत्यत्यन्यानगां नान्यानुपांगामित्याहाति ह्यंन्यानेति नान्यानुपैत्यर्वाक्का परैरविदम्परोऽवंरैरित्यांहार्वाग्येनं परैविंन्दति परोवंरैस्तं त्वां जुषे (१३)

अर्थ ददते स्वया सन्थ्स्वंधाकारो हि विंन्दति॥————[२]

वैष्णुवं देवयुज्याया इत्याह देवयुज्याये ह्येनं जुषते देवस्त्वां सिवता मध्वानक्कित्याह तेजंसैवैनंमनक्त्योषंधे त्रायंस्वैन् स्वधिते मैनर् हिस्सीरित्याह वज्रो वे स्वधितिः शान्त्ये स्वधितेर्वृक्षस्य विभ्यंतः प्रथमेन शकंलेन सह तेजः परा पतित यः प्रथमः शकंलः परापतेत्तमप्या हंरेथ्सतेजसम् (१४)

पुवैनमा हंरतीमे वै लोका यूपाँत्प्रयतो बिभ्यति दिवमग्रेण मा लेखीरन्तरिक्षम्मध्येन मा हिर्भोरित्यांहैभ्य पुवैनं लोकेभ्यः शमयति वनस्पते शतवंलशो वि रोहेत्याव्रश्चेने जुहोति तस्मादाव्रश्चेनाद्वृक्षाणां भूयार्भस् उत्तिष्ठन्ति सहस्रवलशा वि वयर रुहेमेत्यांहाऽऽशिषंमेवैतामा शास्तेऽनंक्षसङ्गम् (१५)

वृश्चेद्यदेक्षस्ङ्गं वृश्चेदंधर्ड्षं यजंमानस्य प्रमायुंक इ स्याद्यं कामयेताप्रंतिष्ठितः स्यादित्यांरोहं तस्मैं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामप्रतिष्ठितोऽप्रंतिष्ठित एव भवित यं कामयेतापृशः स्यादित्यंपुणं तस्मै शुष्कांग्रं वृश्चेदेष वै वनस्पतीनामपश्च्यो-ऽपृशुरेव भवित यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादिति बहुपूणं तस्मैं बहुशाखं वृश्चेदेष वै (१६)

वनस्पतीनाम्पश्रव्याः पशुमानेव भवित प्रतिष्ठितं वृश्चेत्प्रतिष्ठाकांम वै वनस्पतीनां प्रतिष्ठितो यः समे भूम्यै स्वाद्योने रूढः प्रत्येव तिष्ठति यः प्रत्यङ्कुपंनतस्तं वृश्चेथ्स हि मेधंमभ्युपंनतः पश्चारित्वं तस्मै वृश्चेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो यज्ञो नमेदिति पश्चाक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञ उपैनमुत्तरो यज्ञः (१७)

न्मति षडंरितं प्रतिष्ठाकांमस्य षङ्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति सप्तारितम्पशुकांमस्य सप्तपंदा शक्करी प्रशवः शक्करी प्रशूनेवावं रुन्धे नवारितं तेजंस्कामस्य त्रिवृता स्तोमेन सम्मितं तेजस्त्रिवृत्तेजस्व्येव भेवत्येकांदशारित्रिमिन्द्रियकांमस्यैकांदशाक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुगिन्द्रियाव्येव भेवति पश्चेदशारित्नम्भातृंव्यवतः पश्चदशो वज्रो भातृंव्याभिभूत्ये सप्तदंशारितं प्रजाकांमस्य सप्तद्शः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्या एकंवि शत्यरितं प्रतिष्ठाकांमस्यैक-वि शः स्तोमानां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्या अष्टाश्चिभंवत्यष्टाक्षंरा गायत्री तेजों गायत्री गांयत्री यंज्ञमुखं तेजसैव गांयत्रिया यंज्ञमुखेन सिम्मितः॥ (१८)

जुषे सतंजसमनंक्षसङ्गं बहुशाखं वृंधेदेष वै यज्ञ उपैनुमुत्तरो यज्ञ आत्या एकात्रविश्यातिश्चा[३]
पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय त्वा दिवे त्वेत्याहैभ्य एवेनं लोकेभ्यः

प्रोक्षंति पराँश्चं प्रोक्षंति परांङिव हि सुंवर्गो लोकः क्रूरमिव वा पुतत्कंरोति यत्खनंत्यपोवं नयति शान्त्यै यवंमतीरवं नयत्यूर्ग्वे यवो यजंमानेन यूपः सम्मितो यावानेव यजंमान्स्तावंतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति (१९)

पितृणाः सदंनम्सीतिं ब्र्हिरवं स्तृणाति पितृदेवत्य र्ंड् ह्यंतद्यन्निखांतं यद्व्र्हिरनंवस्तीर्य मिनुयात्पितृदेवत्यों निखांतः स्याद्व्र्हिरंवस्तीर्यं मिनोत्यस्यामेवैनंम्मिनोति यूपशक्लमवांस्यित् सर्तेजसमेवैनंम्मिनोति देवस्त्वां सविता मध्यांनक्तित्यांह् तेजंसैवैनंमनक्ति सुपिप्पलाभ्यस्त्वोषंधीभ्य इतिं च्षालुं प्रतिं (२०)

मुञ्जति तस्माँच्छीर्षत ओषंधयः फर्लं गृह्णन्त्यनिक्ति तेजो वा आज्यं यर्जमानेनाग्निष्ठाश्रिः सम्मिता यदंग्निष्ठा- मिश्रिमनिक्त यर्जमानमेव तेर्जसानक्त्यान्तमेनक्त्यान्तमेव यर्जमानं तेर्जसानिक सर्वतः परि मृश्वत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधात्युद्दिव इ स्तभानान्तरिक्षं पृणेत्यांहैषां लोकानां विधृत्यै वैष्णव्यर्चा (२१)

कृत्पयति वैष्णवो वे देवतया यूपः स्वयैवैनं देवतया कत्पयति द्वाभ्यां कल्पयति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये यं कामयेत् तेजंसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण् व्यर्धयेयमित्यंग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयांदित्थं वेत्थं वातिं नावयेत्तेजंसैवैनं देवतांभिरिन्द्रियेण् व्यर्धयति यं कामयेत् तेजंसैनं देवतांभिरिन्द्रियेण् समर्धयेयमितिं (२२)

अग्निष्ठां तस्याश्रिमाहवनीयेन सम्मिन्यात्तेजंसैवैनं देवतांभिरिन्द्रियेण समर्धयित ब्रह्मवनिं त्वा क्षत्रवनिमित्यांह यथायजुरेवैतत्परि व्ययत्यूर्ग्वे रंशना यजमानेन यूपः सम्मितो यजमानमेवोर्जा समर्धयित नाभिद्ग्ने परि व्ययति नाभिद्ग्न एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मान्नाभिद्ग्न ऊर्जा भुंञ्जते यं कामयेतोर्जेनम् (२३)

व्यर्धयेयमित्यूर्ध्यां वा तस्यावांचीं वावोहेदूर्जैवेनं व्यर्धयित यदिं कामयेत वर्षुंकः पर्जन्यः स्यादित्यवांचीमवोहेदृष्टिमेव नि यंच्छति यदिं कामयेतावंर्षुकः स्यादित्यूर्ध्वामुदूहेद्वृष्टिमेवोद्यंच्छति पितृणां निखांतम्मनुष्यांणामूर्ध्वं निखांतादा रंशनाया ओषंधीना रश्ना विश्वेषाम् (२४)

देवानांमूर्ध्वर रंशनाया आ च्षालादिन्द्रंस्य च्षालरं साध्यानामतिरिक्तर् स वा एष संवदेवत्यों यद्यूपो यद्यूपेम्मिनोति सर्वा एव देवताः प्रीणाति यज्ञेन् वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्ते-ऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते यूपेन योपियत्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषयो यूपेनैवानु प्राजांनन्तद्यूपंस्य यूपत्वम् (२५)

यद्यूपंग्मिनोतिं सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये पुरस्तांन्मिनोति पुरस्ताद्धि यज्ञस्यं प्रज्ञायतेऽप्रज्ञात् हि तद्यदतिपन्न आहुरिदं कार्यमासीदितिं साध्या वै देवा यज्ञमत्यंमन्यन्त तान् यज्ञो नास्पृंशत्तान् यद्यज्ञस्यातिरिक्तमासीत्तदंस्पृश्दतिरिक्तं वा पृतद्यज्ञस्य यद्ग्रावृग्निम्मंथित्वा प्रहर्त्यतिरिक्तमेतत् (२६)

यूपंस्य यदूर्ध्वं चुषालात्तेषां तद्भांगधेयं तानेव तेनं प्रीणाति देवा वै सङ्स्थिते सोमे प्र स्रुचोहंरन्प्र यूपं तेंऽमन्यन्त यज्ञवेश्वसं वा इदं कुर्म इति ते प्रस्तरङ् स्रुचान्निष्क्रयंणमपश्यन्थ्स्वरुं यूपंस्य सङ्स्थिते सोमे प्र प्रस्तरः हरंति जुहोति स्वरुमयंज्ञवेशसाय॥ (२७)

द्र्याति प्रत्युचा समर्थयेयमित्यूर्जैनं विश्वेषां यूप्त्वमितिरिक्तमेतिहृचेत्वारिश्शच॥———[४] साध्या वै देवा अस्मिँश्लोक आसून्नान्यत्किश्चन मिषत्तै-

ऽग्निमेवाग्नये मेधायालंभन्त न ह्यंन्यदांलुम्भ्यंमविंन्दन्ततो वा इमाः प्रजाः प्राजायन्त यदुग्नावृग्निम्मंथित्वा प्रहरंति प्रजानां प्रजननाय रुद्रो वा एष यद्ग्निर्यज्ञमानः पृशुर्यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थैंद्रुद्राय यज्ञमानम् (२८)

अपि दध्यात्रमायुंकः स्यादथो खल्वांहुरग्निः सर्वा देवतां ह्विरेतद्यत्पशुरिति यत्पशुमालभ्याग्निम्मन्थंति ह्व्यायैवासन्नाय सर्वा देवतां जनयत्युपाकृत्यैव मन्थ्यस्तन्नेवालेब्यं नेवानांलब्यमग्नेर्जनि

वृषंणो स्थ इत्यांह् वृषंणो (२९) ह्यंतावुर्वश्यंस्यायुर्सीत्यांह मिथुन्त्वायं घृतेनाक्ते वृषंणं दधाथामित्यांह वृषंणु ह्यंते दधांते ये अग्निङ्गांयुत्रं छन्दोऽन्

दधाथामित्यांह् वृषण्ड् ह्यंते दधांते ये अग्निङ्गायत्रं छन्दोऽनु प्र जायस्वेत्यांह् छन्दोभिरेवैनं प्र जनयत्यग्नये मध्यमानायानुं ब्रूहीत्यांह सावित्रीमृचमन्वांह सवितृप्रंसूत एवैनंम्मन्थित जातायांनु ब्रूहि (३०)

प्रिह्यमाणायानुं ब्रूहीत्यांह् काण्डेंकाण्ड एवेनं क्रियमाणे समर्भधयित गायत्रीः सर्वा अन्वाह गायत्रछंन्दा वा अग्निः स्वेनैवेनं छन्दंसा समर्भधयत्यग्निः पुरा भवंत्यग्निम्मंथित्वा प्र हंरित तो सम्भवन्तौ यजंमानम्भि सम्भवतो भवंतं नः समनसावित्यांह् शान्त्यै प्रहृत्यं जुहोति जातायैवास्मा अन्नमिपं दधात्याज्येन जुहोत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यदाज्यं प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयत्यथो तेजंसा॥ (३१)

यजंमानमाह् वृषंणो जातायानुंबृह्यप्यृष्टादंश च॥------[५]

ड्रषे त्वेतिं ब्र्हिरा दंत्त ड्रच्छतं इव ह्यंष यो यजंत उपवीर्सीत्याहोप ह्यंनानाक्ररोत्युपों देवान्दैवीर्विशः प्रागुरित्यांह् दैवीर्ह्यंता विशः सतीर्देवानुपयन्ति वहीरुशिज इत्याहर्त्विजो वै

वहंय उशिजस्तस्मादेवमांह् बृहंस्पते धारया वसूनीति (३२)

आह् ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिब्रह्मणैवास्मैं पृशूनवं रुन्धे
ह्व्या ते स्वदन्तामित्यांह स्वदयंत्येवैनान्देवं त्वष्ट्वसी रुण्वेत्यांह

त्वष्टा वै पंशूनाम्मिंथुनाना रे रूपकृद्रूपमेव प्रशुषु दधाति रेवंती रमध्विमित्यांह प्रावो वै रेवतीः प्रशूनेवास्मे रमयित देवस्यं त्वा सिवतः प्रस्व इति (३३)
रशुनामा देत्ते प्रसूत्या अश्विनोंबांहभ्यामित्यांहाश्विनौ हि

देवानांमध्वर्यू आस्तां पूष्णो हस्तांभ्यामित्यांह यत्यां ऋतस्यं त्वा देवहिवः पाश्चेना रंभ इत्यांह सत्यं वा ऋतः सत्येनैवैनंमृतेना रंभतेऽक्ष्णया परि हरित वध्यः हि प्रत्यश्चं प्रतिमुश्चन्ति व्यावृत्त्ये धर्षा मानुषानिति नि युनिक्ति धृत्यां अन्धः (३४)

त्वौषंधीभ्यः प्रोक्षामीत्यांहान्द्यो ह्यंष ओषंधीभ्यः सम्भवंति यत्पशुर्पाम्पेरुर्सीत्यांहैष ह्यंपाम्पाता यो मेधांयार्भ्यते स्वात्तं चिथ्सदेव हव्यमापों देवीः स्वदंतैनमित्यांह स्वदयंत्येवैनंमुपरिष्टात्प्रो

करोति पाययंत्यन्तर्त एवैन्म्मेध्यं करोत्यधस्तादुर्गौक्षति सुर्वतं

एवैनुम्मेध्यं करोति॥ (३५)

प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यै सप्तद्शान्वांह् द्वादंश् मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरं प्रजा अनु प्र जांयन्ते प्रजानां प्रजननाय देवा वै

सामिधेनीर्नूच्यं युज्ञं नान्वंपश्युन्थ्स प्रजापंतिस्तूष्णीमांघारम् (३६)

आघारयत्ततो वै देवा यज्ञमन्वंपश्यन् यत्तूष्णीमांघारमांघारयंति यज्ञस्यानुंख्यात्या असुंरेषु वै यज्ञ आंसीत्तं देवास्तूष्णी १ होमेनांवृञ्जत् यत्तूष्णीमांघारमांघारयंति भ्रातृंव्यस्यैव तद्यज्ञं वृंङ्के परिधीन्थ्सम्मांष्टिं पुनात्येवैनान्त्रिस्त्रिः सम्मांष्टिं त्र्यांवृद्धि यज्ञोऽथो रक्षंसामपंहत्यै द्वादंश् सम्पंद्यन्ते द्वादंश (३७)

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरमेव प्रीणात्यथीं संवथ्सरमेवास्मा उपं दधाति सुवर्गस्यं लोकस्य समेध्ये शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघारौंऽग्निः सर्वा देवता यदांघारमांघारयंति शीर्षत एव यज्ञस्य यजमानः सर्वा देवता अवं रुन्धे शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदांघार आत्मा पृश्ररांघारमाघार्यं पृशु समनत्त्वात्मन्नेव यज्ञस्यं (३८)

शिरः प्रति दधाति सं ते प्राणो वायुनां गच्छतामित्यांह वायुदेवत्यों वै प्राणो वायावेवास्यं प्राणं जुहोति सं यजंत्रैरङ्गांनि सं युज्ञपंतिराशिषेत्यांह युज्ञपंतिमेवास्याशिषं गमयति विश्वरूपो वै त्वाष्ट्र उपरिष्टात्पशुम्भ्यंवमीत्तस्मादुपरिष्टात्पशोर्नावं द्यन्ति यदुपरिष्टात्पशु संमनिक्ति मेध्यमेव (३९)

पुनं करोत्यृत्विजों वृणीते छन्दाईस्येव वृणीते सप्त वृणीते सप्त ग्राम्याः पृशवंः सप्तार्ण्याः सप्त छन्दाईस्युभयस्यावंरुद्धा एकांदश प्रयाजान् यंजित दश वै पृशोः प्राणा आत्मैकांदृशो यावांनेव पृशुस्तम्प्र यंजिति वृपामेकः पिरं शय आत्मैवात्मानं पिरं शये वज्रो वै स्विधितिविज्ञी यूपशक्लो घृतं खलु वै देवा वर्ज्ञं कृत्वा सोमंमघ्नन्धृतेनाक्तौ पृशं त्रांयेथामित्यांह वर्ज्ञेणैवैनं वर्शे कृत्वा लंभते॥ (४०)

अष्यारमंद्यन्ते द्वादंशात्मवेव यजस्य मेध्यमेव खलु वा अष्टादंश च॥———[७]
पर्याग्ने करोति सर्वृहुतमेवैनं करोत्यस्केन्द्यायास्केन्न् ह

तद्यद्भुतस्य स्कन्दंति त्रिः पर्यप्ति करोति त्र्यांवृद्धि यज्ञो-ऽथो रक्षंसामपंहत्यै ब्रह्मवादिनों वदन्त्यन्वारभ्यः पृशू (३) र्नान्वारभ्या (३) इति मृत्यवे वा एष नीयते यत्पशुस्तं यदंन्वारभेत प्रमायंको यजंमानः स्यादथो खल्वांहः सुवर्गाय वा एष लोकायं नीयते यत् (४१)

पृशुरिति यन्नान्वारभेत सुवृगां ह्योकाद्यजंमानो हीयेत वपाश्रपंणीभ्यामुन्वारंभते तन्नेवान्वारंब्यं नेवानंन्वारब्युमुप् प्रेष्यं होतर्ह्व्या देवेभ्य इत्यांहेषित १ हि कर्म क्रियते रेवंतीर्य्ज्ञपंतिं प्रियधा विश्वतेत्यांह यथायजुरेवैतद्ग्निनां पुरस्तादेति रक्षंसामपंहत्यै पृथिव्याः सम्पृचंः पाहीतिं बर्हिः (४२)

उपाँस्यत्यस्कंन्दायास्कंन्न् हि तद्यद्वर्िहिष् स्कन्द्त्यथों बर्हिषदंमेवैनं करोति पराङा वर्ततेऽध्वर्युः पृशोः संज्ञाप्यमानात्पृशुभ्यं पृव तन्नि ह्रुंत आत्मनोनांन्नस्काय गच्छंति श्रियं प्र पृश्नांप्रोति य एवं वेदं पृश्वाञ्चोंका वा पृषा प्राच्युदानीयते यत्पत्नी नमंस्त आतानेत्यांहादित्यस्य वै रृष्मर्यः (४३)

आतानास्तेभ्यं एव नमंस्करोत्यन्वां प्रेहीत्यांह् भ्रातृंच्यो वा अर्वा भ्रातृंच्यापनुत्त्ये घृतस्यं कुल्यामनुं सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांहाऽऽशिषंमेवैतामा शांस्त आपों देवीः शुद्धायुव इत्यांह यथायज्ञरेवैतत्॥ (४४)

इत्याह यथायुजुर्वतत्॥ (४४) लोकार्य नीयते यहुर्ही रुश्मर्यः सुप्तत्रिरंशच॥————[८] पशोर्वा आर्लब्यस्य प्राणाञ्छुगृंच्छति वाक्त आ प्यायतां

प्रावा आल्ब्यस्य प्रावाञ्चुगृष्कात् वातः आ प्यायता प्रावास्त आ प्यायतामित्यांह प्रावेभ्यं पुवास्य शुचरं शमयति सा प्रावेभ्योऽधिं पृथिवीर शुक्प्र विंशति शमहोभ्यामिति नि नंयत्यहोरात्राभ्यांमेव पृथिव्ये शुचरं शमयत्योषंधे त्रायंस्वैन्ड् स्वधिते मैनरं हिरसीरित्यांह् वज्रो वै स्वधितिः (४५)

शान्त्यै पार्श्वत आच्छाति मध्यतो हि मंनुष्यां आच्छान्ति

तिर्श्चीन्मा च्छ्यंत्यनूचीन् हे मंनुष्यां आच्छ्यन्ति व्यावृत्त्ये रक्षंसाम्भागोंऽसीतिं स्थविम्तो बर्हिर्क्कापाँस्यत्यस्नेव रक्षा श्री नि्रवंदयत इदम्ह १ रक्षोंऽध्मं तमों नयामि योंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव (४६)

तृतीयः प्रश्नः

द्वेष्ट्रि यश्चेंनं द्वेष्ट्रि तावुभावंधमं तमों नयतीषे त्वेतिं वपामुत्रिवंदतीच्छतं इव ह्यंष यो यजंते यदुंपतृन्द्याद्रुद्रौंऽस्य पश्चातुंकः स्याद्यन्नोपतृन्द्यादयंता स्याद्न्ययोपतृणत्त्यन्यया न धृत्ये घृतेनं द्यावापृथिवी प्रोण्वांथामित्यांह् द्यावांपृथिवी एव रसेनानत्त्वाछिन्नः (४७)

रायः सुवीर् इत्यांह यथायजुरेवैतत्क्रूरिमव् वा एतत्करोति यद्वपामृतिखदत्युर्वन्तिरिक्षमिन्वहीत्यांह् शान्त्यै प्र वा एषौं-ऽस्माल्लोकाच्य्यंवते यः पृशुम्मृत्यवे नीयमानमन्वारभेते वपाश्रपंणी पुनर्नवारभतेऽस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यग्निनां पुरस्तांदेति रक्षंसामपंहत्या अथों देवतां एव ह्व्येनं (४८)

अन्वेति नान्तममङ्गार्मितं हरेद्यदंन्तममङ्गारमित्हरेंद्देवता अति मन्येत् वायो वीहिं स्तोकानामित्यांह् तस्माद्विभंक्ताः स्तोका अवं पद्यन्तेऽग्रं वा एतत्पंशूनां यद्वपाग्रमोषंधीनाम्बर्हिरग्रेणैवाग्रश् समर्धयत्यथो ओषंधीष्वेव पुशून्प्रतिष्ठापयित् स्वाहांकृतीभ्यः प्रेष्येत्यांह (४९) यज्ञस्य सिम्ध्ये प्राणापानो वा एतो पंशूनां यत्पृषदाज्यमात्मा वपा पृषदाज्यमंभिघार्यं वपामभि घारयत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापानो दंधाति स्वाहोर्ध्वनंभसम्मारुतं गंच्छत्मित्यांहोर्ध्वनंभा ह स्म वै मारुतो देवानां वपाश्रपंणी प्रहंरित तेनैवेने प्र हंरित विषूंची प्र हंरित तस्माद्विष्वंश्रो प्राणापानो॥ (५०)

स्वधितिश्चेवाच्छित्रो हुव्येनेय्यत्यांहु पद्वेत्वारिश्शच॥———[९] पुशुमालभ्यं पुरोडाशुं निर्वपति समेधमेवैनमा लंभते वपयाँ

प्रचर्यं पुरोडाशेन प्र चंर्त्यूर्ग्वे पुरोडाश ऊर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो दंधात्यथों पशोरेव छिद्रमपिं दधाति पृषदाज्यस्योपहत्य त्रिः

पृंच्छति शृत र ह्वीः (३) शंमित्रिति त्रिषंत्या हि देवा योऽश्वंत र शृतमाह् स एनंसा प्राणापानौ वा एतौ पंशूनाम् (५१)

यत्पृंषदाज्यम्पृशोः खलु वा आलंब्यस्य हृदंयमात्माभि समेति यत्पृंषदाज्येन हृदंयमभिघारयंत्यात्मन्नेव पंशूनाम्प्राणापानौ दंधाति पृशुना वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति तस्य शिरंश्छित्वा मेधं प्राक्षांरयन्थ्स

पृशोरवं द्यति पृशुं वै ह्वियमांणु रक्षाु स्यनं सचन्तेऽन्त्रा यूपं चाहवनीयं च हरति रक्षंसामपंहत्यै पृशोर्वा आलंब्यस्य मनोऽपं

प्रक्षों ऽभवृत्तत्प्रक्षस्यं प्रक्षत्वं यत्प्रक्षशाखोत्तरं बर्हिर्भवंति

समेंधस्यैव (५२)

कामित मृनोतांयै ह्विषों ऽवदीयमां नस्यानं ब्रूहीत्यां हु मनं पृवास्यावं रुन्धु एकांदशावदानान्यवं द्यति दश् वै पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावानेव पृशुस्तस्यावं (५३)

द्यति हृदंयस्याग्रेऽवं द्यत्यथं जिह्वाया अथ वक्षंसो यहै हृदंयेनाभिगच्छंति ति विह्वयां वदित यि विह्वयां वदित तद्रसोऽधि निवंदत्येतहै पृशोर्यथापूर्वं यस्यैवमंवदायं यथाकाम्मुत्तंरेषामवद्यति यथापूर्वमेवास्यं पृशोरवंत्तम्भवति मध्यतो गुदस्यावं द्यति मध्यतो हि प्राण उत्तमस्यावं द्यति (५४)

उत्तमो हि प्राणो यदीतंरं यदीतंरमुभयंमेवाजांमि जायंमानो वै ब्राँह्मणस्त्रिभिर्ऋणवा जायते ब्रह्मचर्येणर्षिभ्यो यज्ञेनं देवेभ्यः प्रजयां पितृभ्यं एष वा अंनृणो यः पुत्री यज्वां ब्रह्मचारिवासी तदंवदानैरेवावं दयते तदंवदानांनामवदान्त्वन्देवासुराः संयंत्ता आसन्ते देवा अग्निमंब्रुवन्त्वयां वीरेणासुंरानभि भंवामेतिं (५)

सौंऽब्रवीद्वरं वृणे पृशोरुं द्धारमुद्धंरा इति स एतमुंद्धारमुदंहरत् दोः पूँर्वार्धस्यं गुदम्मध्यतः श्रोणिं जघनार्धस्य ततों देवा अभवन्परासुंरा यत्र्यङ्गाणार्थं समवद्यति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्यक्ष्णयावं द्यति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिंष्ठित्यै॥ (५६)

पृतौ पंशॄना॰ समेंधस्यैव तस्यावौत्तमस्यावं द्यतीति पश्चंचत्वारि॰शच॥————[१०]

मेदंसा सुचौ प्रोणींति मेदोरूपा वै पृशवी रूपमेव पृशुषुं दधाति यूषन्नंवधाय प्रोणीति रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसंमेव पृशुषुं दधाति पार्श्वनं वसाहोमम्प्र यौति मध्यं वा एतत्पंशूनां यत्पार्श्वर रसं एष पंशूनां यद्वसा यत्पार्श्वनं वसाहोमम्प्रयौति मध्यत एव पंशूनार रसं दधाति प्रन्तिं (५७)

वा एतत्पशुं यथ्मैंज्ञपयंन्त्यैन्द्रः खलु वै देवतंया प्राण ऐन्द्री-ऽपान ऐन्द्रः प्राणो अङ्गेअङ्गे नि दैंध्यदित्यांह प्राणापानावेव पशुषुं दधाति देवं त्वष्ट्रभूरिं ते सर्समेत्वित्यांह त्वाष्ट्रा हि देवतंया पृशवो विषुरूपा यथ्मलेक्ष्माणो भव्येत्यांह विषुरूपा होते सन्तः सर्लक्ष्माण एतर्हि भवंन्ति देवता यन्तम् (५८)

अवंसे सखायोऽनुं त्वा माता पितरों मदन्त्वत्याहानुंमतमेवैनंम्म् पित्रा सुंवर्गं लोकं गंमयत्यर्धर्चे वंसाहोमं जुंहोत्यसौ वा अर्धर्च इयमंर्धर्च इमे एव रसेंनानिक्त दिशों जुहोति दिशं एव रसेंनानक्त्यथों दिग्भ्य एवोर्ज् रसमवं रुन्धे प्राणापानौ वा एतौ पंशूनां यत्पृंषदाज्यं वानस्पत्याः खलुं (५९)

पंशूनां यत्पृषदाज्यं वानस्पत्याः खलुं (५९)

वै देवतंया पृशवो यत्पृषदाज्यस्योपहत्याह् वनस्पत्येऽनुं
ब्रूह् वनस्पतंये प्रेष्येति प्राणापानावेव पृशुषुं दधात्यन्यस्यांन्यस्य
समवत्तर समवंद्यति तस्मान्नानांरूपाः पृशवों यूष्णोपं सिश्चति
रसो वा एष पंशूनां यद्यू रसमेव पृशुषुं दधातीडामुपं ह्वयते पृशवो

वा इडां पशूनेवोपं ह्वयते चतुरुपं ह्वयते (६०)

चतुंष्पादो हि पृशवो यं कामयेतापृशः स्यादित्यंमेदस्कं तस्मा आ देध्यान्मेदोरूपा वै पृशवों रूपेणैवैनंम्पृशुभ्यो निर्भजत्यपृशुरेव भंवित यं कामयेत पशुमान्थस्यादिति मेदेस्वत्तस्मा आ देध्यान्मेदोरूपा वै पृशवों रूपेणैवास्मै पृशूनवं रुन्धे पशुमानेव भंवित प्रजापंतिर्युज्ञमंसृजत् स आज्यम् (६१)

पुरस्तांदसृजत पृशुम्मध्यतः पृषदाज्यम्पृश्चात्तस्मादाज्येन प्रयाजा इंज्यन्ते पृशुनां मध्यतः पृषदाज्येनांनूयाजास्तस्मादितन्मिश्रम् पश्चाथ्मृष्टः ह्येकांदशानूयाजान् यंजति दश् वे पृशोः प्राणा आत्मैकांदशो यावांनेव पृशुस्तमन् यजति घ्रन्ति वा पृतत्पृशुं यथ्मंज्ञपर्यन्ति प्राणापानौ खलु वा पृतौ पंशूनां यत्पृषदाज्यं यत्पृषदाज्येनांनूयाजान् यजति प्राणापानावेव पृशुषुं दधाति॥ (६२)

प्रनित् यन्तं खलुं च्तुरुपं ह्रयत् आज्यं यत्युंषदाज्येन् पद्वं॥———[११]
यज्ञेन् ता उंपयिद्विदेवा वे यज्ञमार्श्रोधे ब्रह्मवादिनः सत्वे देवस्य प्रावाणं प्राण उंपार्श्वंप्रा देवा वा
उंपार्शो वाग्वे मित्रं यज्ञस्य बृहस्पतिर्देवा वा आंग्रयणाग्रानेकांदश॥————[१२]यज्ञेनं लोके
पंशुमान्थस्याथ्सवंनुम्मार्थ्यन्दिनं वाग्वा अरिकानि तत्युजा अभ्येकंपश्चाशत्॥51॥ यज्ञेन् गौर्भि निवंति॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

तृतीयः प्रश्नः 19

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/